

nych wytwórców, których przedstawiciele wchodzić będą w skład Komitetu, oraz ustali zasady i tryb powoływania członków Komitetu.

Art. 5. 1. Organami Komitetu są:

- 1) prezydium,
- 2) przewodniczący.

2. W skład prezydium Komitetu wchodzi: przewodniczący, zastępcy przewodniczącego i sekretarz Komitetu oraz członkowie prezydium.

3. Przewodniczący Komitetu powoływany jest na wniosek Prezesa Rady Ministrów w trybie przewidzianym w art. 29 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wchodzi w skład Rady Ministrów.

4. Zastępców przewodniczącego i sekretarza Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

5. Pozostałych członków prezydium Komitetu powołuje Komitet; ich powołanie wymaga zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 6. Zakres i zasady działania organów Komitetu oraz organizację jego aparatu wykonawczego określi statut uchwalony przez Radę Ministrów.

Art. 7. W sprawach należących do zakresu działania Komitetu rozporządzenia i zarządzenia, w przypadkach określonych ustawami, wydaje przewodniczący Komitetu.

Art. 8. 1. Znosi się urząd Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła.

2. Uprawnienia Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła przewidziane ustawami przechodzą na Komitet.

Art. 9. Pracownicy Ministerstwa Przemysłu Drobного i Rzemiosła przechodzą do pracy w aparacie wykonawczym Komitetu.

Art. 10. Traci moc ustawa z dnia 25 maja 1951 r. o urzędzie Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła (Dz. U. Nr 32, poz. 247).

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

226

USTAWA

z dnia 2 lipca 1958 r.

o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Młodocianymi w rozumieniu ustawy są osoby, które ukończyły 14 lat, a nie przekroczyły 18 lat życia.

Art. 2. Wzbronione jest zatrudnianie osób, które nie osiągnęły 14 lat życia.

Art. 3. 1. Młodociani mogą być zatrudniani przez zakłady pracy tylko w celu:

- 1) nauki zawodu,
- 2) przyuczenia do określonej pracy,
- 3) odbycia wstępnego stażu pracy.

2. Poza przypadkami określonymi w ust. 1 zakłady pracy mogą zatrudniać młodocianych przy lekkich pracach sezonowych i dorywczych, których rodzaje i czas trwania określi w drodze rozporządzenia Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

3. Młodociani w wieku powyżej lat 16 mogą być zatrudniani:

- 1) jeżeli posiadają kwalifikacje zawodowe i odbyli wstępny staż pracy (art. 6) — przy pracach odpowiadających posiadany przez nich kwalifikacjom;
- 2) jeżeli nie spełniają warunków określonych w pkt 1 — przy pracach nie wymagających kwalifikacji zawodowych; rodzaje tych prac określa w drodze rozporządzenia właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Oświaty oraz z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych.

Rozdział II.

Nauka zawodu, przyuczanie do określonej pracy i wstępny staż pracy.

Art. 4. 1. Nauka zawodu młodocianego trwa zależnie od zawodu od 2 do 4 lat i kończy się egzaminem.

2. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Oświaty określają zawody, których wykonywanie wymaga ukończenia szkoły zawodowej lub odbycia nauki zawodu, oraz zasady i tryb przeprowadzania egzaminu (ust. 1).

Art. 5. 1. Zakład pracy może przyjąć młodocianego w celu przyuczenia do określonej pracy, jeżeli rodzaj tej pracy nie wymaga innego przygotowania zawodowego (art. 4 ust. 2).

2. Okres przyuczania do określonej pracy nie może być krótszy niż 3 miesiące i nie powinien przekraczać 1 roku.

Art. 6. 1. Młodociani, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe przez naukę w szkole lub ukończyli naukę zawodu albo zostali przyuczeni do określonej pracy, odbywają wstępny staż pracy.

2. Okres wstępnego stażu pracy nie powinien być krótszy niż 6 miesięcy i nie może przekraczać 2 lat.

3. Dla młodocianych w wieku od 14 do 16 lat łączny okres przyuczania do określonej pracy i wstępnego stażu pracy powinien trwać co najmniej do czasu ukończenia przez młodocianego 16 lat życia.

Art. 7. 1. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych lub właściwi ministrowie w porozumieniu z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych na podstawie wytycznych ustalonych przez Radę Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków

Zawodowych wydadzą szczegółowe przepisy o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i wstępnym stażu pracy.

2. W przepisach, o których mowa w ust. 1, można:

- 1) określać granice, w jakich zakłady pracy lub jednostki bezpośrednio nadrzędne nad zakładami pracy będą uprawnione do ustalania czasu trwania i programów nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy i wstępnego stażu pracy oraz do ustalania prac, przy których dozwolone jest przyuczanie do określonej pracy,
- 2) przewidywać przedłużenie czasu trwania nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy i wstępnego stażu pracy, jeżeli młodociany nie nabył wymaganych kwalifikacji w ustalonym czasie,
- 3) zwalniać od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy w niektórych dziedzinach zatrudnienia, zawodach lub zakładach pracy, a także określone kategorie osób.

Art. 8. 1. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych może nałożyć na uspołecznione zakłady pracy obowiązek przyjmowania młodocianych w większej liczbie, niż to wynika z potrzeb zakładu pracy, w celu nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy oraz określić zasady pokrywania kosztów z tym związanych, a także zasady dalszego zatrudnienia tych młodocianych.

2. Przypadki, w których może być nałożony na zakład pracy obowiązek przyjęcia zwiększonej liczby młodocianych, określa właściwi ministrowie.

Rozdział III.

Zawieranie i rozwiązywanie umów z młodocianymi.

Art. 9. 1. Zakład pracy przyjmując młodocianego na naukę zawodu w celu przyuczenia do określonej pracy oraz odbycia wstępnego stażu pracy jest obowiązany zawrzeć z nim na piśmie umowę określającą zawód albo rodzaj pracy, w jakim młodociany będzie szkolony, czas trwania nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy lub wstępnego stażu pracy oraz zasadnicze obowiązki i uprawnienia młodocianego.

2. Do rozwiązywania umów, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotyczące rozwiązywania umów o pracę zawartych na czas nieokreślony ze zmianami przewidzianymi w ust. 3 i 4.

3. Zakład pracy może rozwiązać umowę w czasie trwania nauki zawodu i wstępnego stażu pracy bez zachowania obowiązujących terminów wypowiedzenia z przyczyn nie zawinionych przez młodocianego tylko w razie:

- 1) niezdolności do pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż 6 miesięcy,
- 2) zarządzonego zgodnie z obowiązującymi przepisami odo-sobnienia młodocianego z powodu choroby zakaźnej, jeżeli opuszczenie pracy trwa dłużej niż 6 miesięcy,
- 3) niemożności wykonywania pracy przez młodocianego z innych przyczyn aniżeli wymienione w pkt 1 i 2 przez czas przekraczający 3 miesiące.

4. Zakład pracy może rozwiązać umowę w czasie trwania nauki zawodu i wstępnego stażu pracy z zachowaniem obowiązujących terminów wypowiedzenia tylko:

- 1) w przypadkach przewidzianych w art. 14 ust. 2,
- 2) jeżeli młodociany nie wypełnia swych obowiązków określonych w umowie, a w szczególności zaniedbuje się w nauce zawodu lub w odbywaniu wstępnego stażu pracy,
- 3) jeżeli młodociany nie spełnia obowiązku dokształcania się przewidzianego w art. 12,

4) w razie likwidacji zakładu pracy,

5) w razie reorganizacji zakładu pracy uniemożliwiającej kontynuowanie nauki zawodu lub wstępnego stażu pracy.

5. Przepisy ust. 3 i 4 nie mają zastosowania do młodocianych odbywających wstępny staż pracy po przyuczeniu do określonej pracy.

Art. 10. Okresy nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy oraz wstępnego stażu pracy są okresami zatrudnienia.

Rozdział IV.

Warunki zatrudniania młodocianych.

Art. 11. 1. Wolno zatrudniać tylko tych młodocianych, którzy:

- 1) ukończyli co najmniej 7 klas szkoły podstawowej,
- 2) wykażą się świadectwem lekarskim stwierdzającym, że dany rodzaj pracy nie zagraża ich zdrowiu.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Oświaty może wyjątkowo na niektórych obszarach lub w szczególnych okolicznościach zezwolić na zatrudnianie młodocianych, którzy nie ukończyli 7 klas szkoły podstawowej.

3. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej mogą określić w drodze rozporządzenia wyższe wymagania kwalifikacyjne od ustalonych w ust. 1 pkt 1.

Art. 12. 1. Młodociani zatrudnieni przez zakłady pracy obowiązani są do dokształcania się do czasu ukończenia 18 lat życia.

2. Młodociani przyjęci do pracy, do przyuczania do określonej pracy lub do odbycia wstępnego stażu pracy po przyuczeniu do określonej pracy są obowiązani:

- 1) jeżeli nie ukończyli 7 klas szkoły podstawowej — do dokształcania się, w celu ukończenia pełnej szkoły podstawowej,
- 2) jeżeli ukończyli 7 klas szkoły podstawowej — do dokształcania się zawodowego lub ogólnokształcącego.

3. Młodociani zatrudnieni w celu nauki zawodu obowiązani są do dokształcania się w zakresie obranego zawodu.

4. Minister Oświaty określi zakres dokształcania, organizację i sposób prowadzenia szkół dokształcających i przyzakładowych oraz innych form dokształcania.

5. Obowiązek dokształcania się nie dotyczy młodocianych zatrudnionych w celu odbycia wstępnego stażu pracy po ukończeniu nauki zawodu albo po uzyskaniu kwalifikacji zawodowych przez naukę w szkole.

6. Zakład pracy obowiązany jest kontrolować, czy młodociany spełnia obowiązek dokształcania się.

7. Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Centralną Radą Związków Zawodowych określi tryb przeprowadzania kontroli nad spełnianiem przez młodocianych obowiązku dokształcania się.

8. Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz z Centralną Radą Związków Zawodowych może wyjątkowo na niektórych obszarach lub w szczególnych okolicznościach zezwolić na zatrudnianie młodocianych bez obowiązku dokształcania się przewidzianego w ust. 1 i 2.

9. Minister Oświaty w przypadkach określonych w ust. 4, 7 i 8 w odniesieniu do dokształcania zawodowego działa w porozumieniu z innymi ministrami, którym podporządkowane są szkoły zawodowe kształcące w danym zawodzie.

Art. 13. 1. Czas pracy młodocianych w wieku od lat 14 do 16 wynosi 6 godzin na dobę i 36 godzin tygodniowo.

2. Młodocianych w wieku powyżej lat 16 obowiązuje normalny czas pracy stosowany w zakładzie pracy.

3. Do czasu pracy młodocianych (ust. 1 i 2) wlicza się czas dokształcania określonego w art. 12 ust. 2 i 3 bez

względu na to, czy nauka odbywa się w godzinach pracy czy poza godzinami pracy, jednakże w wymiarze nie większym niż 18 godzin tygodniowo.

4. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Oświaty, jeżeli organizacja kształcenia tego wymaga, mogą określić inne zasady podziału czasu pracy na pracę i kształcenie, z tym że:

- 1) czas pracy w zakładzie pracy młodocianych w wieku od 14 do 16 lat może tylko wyjątkowo wynosić więcej niż 6 godzin na dobę, nie więcej jednak niż 8 godzin na dobę i 36 godzin tygodniowo,
- 2) czas nauki wliczany do czasu pracy powinien w okresie rocznym odpowiadać ilości godzin, jaka przypada na rok w wyniku zastosowania przepisu ust. 3.

5. Z wliczania czasu kształcenia do czasu pracy stosownie do ust. 3 korzystają jedynie ci młodociani, którzy wykonują obowiązki kształcenia się.

Art. 14. 1. Młodociany podlega bezpłatnym badaniom lekarskim przed przyjęciem do pracy oraz badaniom okresowym w czasie zatrudnienia celem stwierdzenia, czy dany rodzaj pracy nie zagraża zdrowiu młodocianego. Badania lekarskie w czasie zatrudnienia powinny być przeprowadzane w okresach nie dłuższych niż co 6 miesięcy.

2. Jeżeli lekarz orzeknie, że dany rodzaj pracy zagraża zdrowiu młodocianego, zakład pracy jest obowiązany zmienić rodzaj pracy młodocianego, a w razie niemożności zmiany zwolnić go z pracy bezzwłocznie i wypłacić mu wynagrodzenie za okres wypowiedzenia.

3. Zasady i tryb przeprowadzania wstępnych i okresowych badań lekarskich określi Minister Zdrowia w drodze rozporządzenia.

Art. 15. 1. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustali w drodze rozporządzenia wykaz prac, przy których wzbronione jest zatrudnianie młodocianych w wieku od lat 14 do 16 oraz w wieku powyżej lat 16.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia, Ministrem Oświaty i innymi zainteresowanymi ministrami oraz Centralną Radą Związków Zawodowych może w drodze rozporządzenia zezwolić na zatrudnianie młodocianych w wieku powyżej 16 lat przy niektórych, określonych w rozporządzeniu, rodzajach prac wzbronionych w zakresie potrzebnym dla nauki zawodu lub dla odbycia wstępnego stażu pracy, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia niezbędnego dopływu pracowników, a odbywanie nauki w zakresie tych prac nie jest możliwe w szkołach zawodowych. Rozporządzenie to określi warunki zapewniające szczególną ochronę zdrowia młodocianych zatrudnianych przy pracach wzbronionych.

Art. 16. 1. Zatrudnianie młodocianych w porze nocnej w godzinach od 22 do 6 oraz w godzinach nadliczbowych jest wzbronione.

2. Przerwa w pracy młodocianych obejmująca porę nocną powinna trwać co najmniej 12 kolejno po sobie następujących godzin.

Rozdział V.

Urlopy wypoczynkowe.

Art. 17. 1. Młodocianym do ukończenia 16 roku życia przysługuje po nieprzerwanej pracy półrocznej płatny urlop wypoczynkowy w wymiarze 2 tygodni, a po rocznej nieprzerwanej pracy oraz w roku następnym urlop wypoczynkowy w wymiarze 30 dni kalendarzowych. Urlop wypoczynkowy w wymiarze 30 dni kalendarzowych przysługuje po rocznej nieprzerwanej pracy niezależnie od 2-tygodniowego urlopu przysługującego po pół roku pracy.

2. Młodociani w wieku powyżej lat 16 korzystają z urlopu wypoczynkowego w wymiarze i na zasadach przewidzianych w obowiązujących przepisach o urlopiach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

3. Na wniosek młodocianego objętego kształceniem zakład pracy powinien mu udzielić urlopu w okresie ferii szkolnych.

Rozdział VI.

Zasady wynagradzania.

Art. 18. 1. W okresie nauki zawodu i przyuczania do określonej pracy obowiązują uczniowskie stawki płac.

2. Zasady wynagradzania młodocianych w okresie nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbywania wstępnego stażu pracy, wysokość uczniowskich stawek płac oraz wysokość wynagrodzenia w okresie odbywania wstępnego stażu pracy określa: Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych lub na podstawie wytycznych wydanych przez Radę Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych właściwi ministrowie w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

Rozdział VII.

Zasady zatrudniania pracowników rozpoczynających pracę w danym zawodzie.

Art. 19. 1. Pracownicy bez względu na wiek, podejmujący po raz pierwszy zatrudnienie w wyuczonym zawodzie lub podejmujący zatrudnienie w zawodzie, w którym nie posiadają wymaganych kwalifikacji zawodowych, są obowiązani do odbycia wstępnego stażu pracy. Pracownicy podejmujący zatrudnienie nie wymagające kwalifikacji zawodowych nie podlegają obowiązkowi odbycia wstępnego stażu pracy. Rodzaje prac nie wymagających kwalifikacji zawodowych określa właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

2. Dla pracowników wymienionych w ust. 1, którzy nie posiadają wymaganych kwalifikacji zawodowych, mogą być wprowadzone poza wstępnym stażem pracy także inne formy przygotowania zawodowego, jeżeli odbycie wstępnego stażu pracy nie zapewnia właściwego przygotowania do pracy w określonych zawodach lub na określonych stanowiskach.

3. Czas trwania wstępnego stażu pracy łącznie z innymi formami przygotowania zawodowego pracowników wymienionych w ust. 1 nie może przekraczać 2 lat.

Art. 20. 1. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych lub właściwi ministrowie w porozumieniu z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych na podstawie wytycznych ustalonych przez Radę Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych wydadzą szczegółowe przepisy o wstępnym stażu pracy i innych formach przygotowania zawodowego pracowników wymienionych w art. 19.

2. W przepisach, o których mowa w ust. 1, można:

- 1) określać granice, w jakich zakłady pracy lub jednostki bezpośrednio nadzór nad zakładami pracy będą uprawnione do ustalenia czasu trwania i programów wstępnego stażu pracy oraz innych form przygotowania zawodowego,
- 2) przewidywać przedłużenie czasu trwania wstępnego stażu pracy i innych form przygotowania zawodowego, jeżeli pracownik nie nabył wymaganych kwalifikacji w ustalonym czasie,

3) zwalniać od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy w niektórych dziedzinach zatrudnienia, zawodach lub zakładach pracy, a także określone kategorie osób.

3. Przepisy, o których mowa w ust. 1, a dotyczące stażu pracy absolwentów szkół wyższych, właściwi ministrowie wydają w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

Art. 21. Warunki pracy i płacy pracowników wymienionych w art. 19 w czasie odbywania wstępnego stażu pracy i przygotowania zawodowego określa Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych lub na podstawie wytycznych wydanych przez Radę Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych właściwi ministrowie w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

Art. 22. Do pracowników wymienionych w art. 19 będących absolwentami szkół oraz do pracowników, którzy ukończyli 18 lat życia w okresie odbywania wstępnego stażu pracy po nauce zawodu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 i 9.

Rozdział VIII.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów.

Art. 23. Zakłady pracy obowiązane są prowadzić wykazy zatrudnionych pracowników młodocianych. Dane, które wykazy te powinny zawierać, ustali w drodze rozporządzenia Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Ministrem Zdrowia oraz z Centralną Radą Związków Zawodowych.

Art. 24. 1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy oraz przepisów wydanych w jej wykonaniu sprawują inspektorzy pracy związków zawodowych oraz społeczni inspektorzy pracy.

2. Szczegółowy zakres działania inspektorów pracy i tryb wykonywania nadzoru w sprawach, o których mowa w ust. 1, określi Centralna Rada Związków Zawodowych.

3. Minister Oświaty i podległe mu władze szkolne winny kontrolować przebieg nauki zawodu w zakładach pracy. Zakres tej kontroli i tryb jej wykonywania określi rozporządzenie Ministra Oświaty, wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 25. 1. Kto, działając z ramienia zakładu pracy, wykracza przeciw przepisom art. 2, art. 3, art. 9 ust. 3 i 4, art. 11 ust. 1, art. 13 ust. 1 i 3, art. 14 ust. 2, art. 15—17, art. 22 i art. 23 —

podlega karze grzywny do 1000 zł.

2. O karze określonej w ust. 1 orzeka inspektor pracy związku zawodowego w trybie przewidzianym w dekreście z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. Nr 52, poz. 260).

3. W przypadku gdy społeczna szkodliwość czynu, stopień zawinięcia lub inne ważne okoliczności sprawy wymagają zastosowania kary surowszej niż przewidzianej w ust. 1, inspektor pracy może przekazać sprawę na drogę postępowania sądowego, w trybie przewidzianym dla postępowania karno-administracyjnego. Sąd może wówczas orzec karę grzywny do 4500 zł lub karę aresztu do 3 miesięcy albo obie te kary łącznie.

4. Postanowienie o przekazaniu sprawy na drogę postępowania sądowego zastępuje akt oskarżenia.

5. Właściwy do rozpoznawania sprawy jest sąd powiatowy. Do postępowania przed sądem powiatowym stosuje

się przepisy kodeksu postępowania karnego, obowiązujące w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji; ze zmianami przewidzianymi w art. 505, 506 § 1 i art. 507 kodeksu postępowania karnego. Sąd sporządza uzasadnienie wyroku z urzędu. Wyrok sądu nie ulega zaskarżeniu.

Rozdział IX.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 26. W stosunku do młodocianych w wieku powyżej lat 16 zatrudnionych w zakładach pracy w dniu wejścia w życie ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy dotyczące zasad odbywania nauki zawodu i przyuczania do pracy. Młodocianci ci będą jednak zobowiązani do dokształcania się na podstawie przepisów przewidzianych w art. 12 ust. 1 i 4, wydanych w porozumieniu z zainteresowanym ministrem.

Art. 27. 1. Rzemieślnicze zakłady pracy mogą przyjmować młodocianych w wieku od 14 do 16 lat tylko w celu nauki zawodu.

2. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Centralną Radą Związków Zawodowych i po zasięgnięciu opinii Związku Izb Rzemieślniczych określi w drodze rozporządzenia, dla osób zatrudnionych w rzemieślniczych zakładach pracy, zasady zawierania i rozwiązywania umów o naukę zawodu, zasady odbywania nauki zawodu, zakres stosowania i zasady odbywania wstępnego stażu pracy, zasady i tryb przeprowadzania egzaminów oraz kwalifikacje osób uprawnionych do szkolenia uczniów rzemieślniczych.

Art. 28. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministrem Oświaty oraz Centralną Radą Związków Zawodowych i po zasięgnięciu opinii Związku Kółek i Organizacji Rolniczych określi w drodze rozporządzenia zakres stosowania przepisów niniejszej ustawy do młodocianych zatrudnionych w indywidualnych gospodarstwach rolnych i rolniczych spółdzielniach produkcyjnych oraz warunki zatrudniania i zasady szkolenia zawodowego młodocianych zatrudnionych w tych gospodarstwach i spółdzielniach.

Art. 29. W zakresie nie unormowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy prawa pracy.

Art. 30. 1. Tracą moc:

- 1) art. 111-125 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. Nr 53, poz. 488 z późniejszymi zmianami), a z dniem wejścia w życie przepisów przewidzianych w art. 27 ust. 2 — także art. 148-157 tego rozporządzenia,
- 2) dekret z dnia 8 stycznia 1946 r. o rejestracji i o obowiązku pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 24),
- 3) ustawa z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106),
- 4) ustawa z dnia 7 marca 1950 r. o zapobieganiu płynności kadr pracowników w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 10, poz. 107),
- 5) dekret z dnia 2 sierpnia 1951 r. o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych w zakładach pracy (Dz. U.

z 1951 r. Nr 41, poz. 311 i z 1954 r. Nr 52, poz. 260), z zastrzeżeniem postanowień ust. 2.

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie pozostają w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze i o wstępnym stażu pracy oraz przepisy dotyczące młodocianych zatrudnionych w indywi-

dualnych gospodarstwach rolnych i rolniczych spółdzielniach produkcyjnych.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

227

USTAWA

z dnia 2 lipca 1958 r.

o częściowej zmianie przepisów o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) nie uiszczono opłaty za druk opisu i rysunków wynalazku.”;

2) w art. 36 ust. 3 skreśla się wyrazy „(art. 74)”;

3) w art. 41 skreśla się w ust. 1 wyrazy „jeżeli opłata ta należy się w myśl art. 74 ust. (2)” oraz ust. 3;

4) skreśla się art. 74, 75, 76 i 77;

5) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. (1) Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określa przedmioty opłat związanych z ochroną wynalazków oraz ustala wysokość tych opłat i terminy ich uiszczania, jak również może wprowadzać częściowe lub całkowite zwolnienia od tych opłat oraz może określać zasady odraczania terminów ich uiszczania.

(2) Minister Finansów ustala w drodze rozporządzenia sposób uiszczania opłat wymienionych w ust. 1.”;

6) w art. 121 ust. 5 skreśla się wyrazy „(art. 160)”;

7) w art. 125 dodaje się na końcu wyrazy „jak również ustalać klasyfikację towarów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych”;

8) skreśla się art. 160, 161, 162 i 163;

9) art. 164 otrzymuje brzmienie:

„Art. 164. (1) Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określa przedmioty opłat związanych z ochroną wzorów

użytkowych i wzorów zdobniczych oraz ustala wysokość tych opłat i terminy ich uiszczania, jak również może wprowadzać częściowe lub całkowite zwolnienia od tych opłat oraz może określać zasady odraczania terminów ich uiszczania.

(2) Minister Finansów ustala w drodze rozporządzenia sposób uiszczania opłat wymienionych w ust. 1.”;

10) w art. 199 ust. 1 skreśla się wyrazy „(art. 213 ust. 2)”;

11) skreśla się art. 213, 214, 215 i 216;

12) art. 217 otrzymuje brzmienie:

„Art. 217. (1) Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określa przedmioty opłat związanych z ochroną znaków towarowych oraz wysokość tych opłat i terminy ich uiszczania.

(2) Minister Finansów ustala w drodze rozporządzenia sposób uiszczania opłat wymienionych w ust. 1.”;

13) w art. 237 ust. 3 skreśla się wyrazy „w kwocie 2,40 zł od wyciągu”.

Art. 2. W dekreście z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21) skreśla się w art. 8 ust. 3 wyrazy „udzielania patentów na pracownicze wynalazki”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*